

ненія-та си да ги хвърлиж на пламъцы-тъ.

“Каквото казахъ, мыслиж, ясно ще покаже, че азъ съмъ разгледалъ и прѣтеглилъ всички-тъ опасности на които съмъ изложилъ себе си; но далечъ отъ да ся боиж отъ тѣхъ, азъ ся радвамъ твърдѣ много като гледамъ че евангеліе-то днесъ, както въ старо врѣме, става причина на смущеніе и разногласіе. Такова е слово-то Божіе, и такава е сждба-та му. ‘Не дойдохъ да туріж миръ (на земіж-тж), но ножъ,’ е казалъ Іисусъ Христосъ. Богъ е чуденъ и страшенъ въ свѣтъ-тъ Сп. Нека внимаемъ да не бы, въ ревность-тж си като прѣдварямы несгласія-та, да ся опълчимъ противъ свято-то слово Божіе, и да навѣемъ на главы--тъ си ужасенъ порой отъ безисходны опасности, настоящы бѣды, и вѣчны заустѣнія.... Нека гледамы да не бы царствіе-то на младый-тъ ни благороденъ владѣтель, Императора Карла, на когото, подиръ Бога, възлагамы толкозь много надежды, не само да начне но и да ся продължава и свърши подъ най-гыбелны вліянія. Могж да ви приведеж примѣры отъ Св. Писаніе”, продължилъ Лутеръ, който говорилъ съ благороднж смѣлость прѣдъ най-могущій-тъ монархъ на свѣтъ-тъ,—“могж да говоріж за Фараоновцы,